

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011894
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2114011894.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných H. E., nar. XX.XX.XXXX, K. G., nar. XX.XX.XXXX a E. P., nar. XX.XX.XXXX pre prečin výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 4T/93/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6.10.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

- I. Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému E. P. zrušuje v celom rozsahu.
- II. Podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným H. E. a K. G. zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.
- III. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 11.12.2018 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 4T/93/2014 uznal obžalovaného H. E. vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva vo forme spolupáchatelstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, obžalovaného K. G. vinným pre prečin výtržníctva vo forme spolupáchatelstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a E. P. vinným pre prečin výtržníctva vo forme spolupáchatelstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 25.03.2014 v čase okolo 15.00 hod. v V. na ulici D.. D. v blízkosti vchodu obytného domu č. XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa všetci traja obžalovaní rozbehli za E. Z., potom ako ho zbadali, pričom H. E. počas behu na neho kričal „stoj zabijem ťa, rozpáram ťa“ pričom v jednej ruke držal boxer a v druhej ruke nôž so širokou čepeľou, následne ako dobehol E. Z. nezisteným spôsobom ho zvalil na zem a priložil mu nôž na krk so slovami „zabijem ťa“, potom ak poškodeného dobehli aj ďalší dvaja obžalovaní sa E. Z. podarilo ujsť a skryť vo vchode obytného domu na ulici D.. D. č. XX, čím uvedeným konaním vzbudil obžalovaný H. E. u poškodeného E. Z. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, vzápätí v čase okolo 15.03 hod. toho istého dňa v meste V. na ulici gen. D., v blízkosti vchodu obytného domu č. XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode všetci traja obžalovaní pribehli spredu k Y. X., ktorého najskôr obžalovaný K. G. chytil oboma rukami za jeho ruky a následne ho uderil päšťou do tváre, do oblasti čela, a potom ho obžalovaní H. E. a E. P. kopali nohami a udierali päšťami do hlavy a celého tela, ako si Y. X. v podrepe kryl hlavu vlastnými rukami, pričom mu z vrečka bundy vypadli lieky Rivoril 2 mg Klonazepam a peniaze v sume 40,- €, ktoré mu zobral a prisvojil si obžalovaný E. P., načo sa následne všetci dali na útek, pričom krátko po spáchaní skutku boli všetci traja obžalovaní zadržaní privolanou hliadkou PMJ Trnava, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili Y. X. zranenia, ktoré si vyžiadali jednorazové lekárske ošetrenie a obžalovaný E. P. mu odcudzením spôsobil škodu v celkovej výške 49,- €.

Prvostupňový súd za to obžalovanému H. E. uložil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, obžalovanému K. G. uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanému E. P. uložil podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie vo vzťahu k výroku o vine odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaní H. E., K. G. a E. P. sa dopustili trestných činov, ktoré im kladie za vinu obžaloba a naplnili týmto protiprávnym konaním všetky zákonné znaky skutkovej podstaty:

1. obžalovaný H. E. prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona., 2. obžalovaný K. G. prečin výtržníctva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a 3. obžalovaný E. P. prečin výtržníctva vo forme spolupáchateľstva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, pretože 1. obžalovaný H. E. sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsob konania - so zbraňou, a tiež spoločným konaním sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, 2. obžalovaný K. G. sa spoločným konaním dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a 3. obžalovaný E. P. sa spoločným konaním dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe. Vina obžalovaného H. E. zo spáchania predmetných skutkov bola jednoznačne preukázaná už samotným vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré prvostupňový súd v rámci zákonného postupu prijal, pričom jeho vinu, ako i vinu spoluobžalovaných K. G. a E. P. má prvostupňový súd za preukázanú tiež ostatnými vykonanými dôkazmi.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že poľahčujúcu okolnosť zistil iba u obžalovaného E. v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorý sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku a tento oľutoval, u všetkých obžalovaných zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko už boli všetci traja obžalovaní za trestný čin odsúdení, pričom obžalovaný H. E. ako i obžalovaný E. P. spáchali v danom prípade viac trestných činov a preto prvostupňový súd prihliadol i na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona. Prvostupňový súd dospel k záveru, že u všetkých obžalovaných, predovšetkým vzhľadom na ich trestnú minulosť (z aktualizovaného registra trestov obžalovaného H. E. prvostupňový súd zistil, že tento bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, a to ako majetkového, tak i násilného charakteru, z aktualizovaného registra trestov obžalovaného K. G. prvostupňový súd zistil, že tento bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, a to ako majetkového, tak i násilného charakteru a z aktualizovaného registra trestov obžalovaného E. P. prvostupňový súd zistil, že tento bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, a to ako majetkového, drogového i násilného charakteru), účel trestu splní výhradne trest (u obžalovaných E. a P. úhrnný v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona) spojený s odňatím slobody pri strede trestnej sadzby stanovenej zákonom za predmetnú trestnú činnosť s nariadením jeho výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom takto uložený nepodmienečný trest u všetkých obžalovaných prvostupňový súd považuje za dostatočný na to, aby obžalovaným zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na ich prevýchovu a súčasne iných odradil od páchania trestnej činnosti a zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie obžalovaných spoločnosťou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný E. P. odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. Nemohol sa zúčastniť hlavného pojednávania napriek tomu, že o to výslovne nežiadal. Listinu označenú ako „Čestné vyhlásenie, žiadosť“, ktorá bola doručená Okresnému súdu Trnava dňa 4.6.2018 a obsahom ktorej je udelenie súhlasu na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného E. P., považuje obžalovaný za podvod, pričom jeho podpis mal sfaľovať spoluobžalovaný H. E.. Má záujem vypovedať a požaduje, aby bol vypočutý. Poukázal na to, že

najskôr bol odsúdený na 16 mesiacov, voči ktorému sa odvolal, prokurátor nie, no napriek tomu mu bol trest navýšený o 4 mesiace na 20 mesiacov. Nie je nikým a ničím priamo usvedčený zo spáchania daného skutku. Taktiež uviedol, že sudca prvostupňového súd je voči nemu zaujatý, nakoľko ho nazval „kriminálnym živlom“. Napokon poukázal i na to, že od 23.11.2018 je vo výkone trestu odňatia slobody a preto je daný dôvod povinnej obhajoby, čo prvostupňový súd porušil a preto prišlo k porušeniu práva na obhajobu a tým aj práva na spravodlivý súdny proces. Sudca prvostupňového súdu tiež neprihliadol na odsúdenie obžalovaného Okresným súdom Trnava zo dňa 4.9.2018, sp. zn. 6T/12/2017, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Voči výroku o treste predmetného rozsudku podali odvolanie aj obžalovaní H. E. a K. G.. Obžalovaný H. E. v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu nezohľadnil rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/35/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4To/66/2018 a rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 2.10.2018, sp. zn. 3T/56/2017. Obžalovaný K. G. v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu nezohľadnil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.11.2018, sp. zn. 2T/92/2018, pričom má za to, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest. Prokurátor odvolanie voči rozsudku nepodal.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd vo vzťahu k obžalovanému E. P. porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť právo obhajoby a ohľadom obžalovaných H. E. a K. G. existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom o treste, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy.

Odvolací súd z lustrácie ZVJS na č. I. 1107 zistil, že obžalovaný E. P. bol od 23.11.2018 vo výkone trestu odňatia slobody (vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/107/2018), čo je v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku dôvod povinnej obhajoby, avšak prvostupňový súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 11.12.2018, na ktorom aj rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom bez toho, že by mal tento obžalovaný zvoleného resp. ustanoveného obhajcu. Obhajcu mu súd ustanovil až následne dňa 12.3.2019 (č. I. 1108). Keďže teda prvostupňový súd vykonal predmetné hlavné pojednávanie a zároveň i rozhodol vo veci bez toho, že by obžalovaný mal zvoleného resp. ustanoveného obhajcu, hoci dôvod na povinnú obhajobu existoval, prišlo zo strany prvostupňového súdu k porušeniu ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť právo obhajoby a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok vo vzťahu k tomuto obžalovanému zrušiť v celom rozsahu.

Odvolací súd zároveň zistil, že existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k napadnutým výrokom o treste, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy, nakoľko z lustrácie registra trestov sa javí, že prvostupňový súd si ani nepripojil a následne na hlavnom pojednávaní neoboznámil relevantné spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení jednotlivých obžalovaných, ktoré môžu mať vplyv na ukladanie (i prípadne súhrnných) trestov jednotlivým obžalovaným. Navyše z lustrácie registra trestov odvolací súd zistil, že obžalovaným od ostatnej prvostupňovým súdom vykonanej lustrácie v tomto registri, pribudli viaceré

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k obžalovanému E. P. zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku v celom rozsahu, pričom vo vzťahu k tomuto obžalovanému bude potrebné, aby prvostupňový súd zopakoval dokazovanie, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní v čase, kedy obžalovaný mal mať povinne ustanoveného (resp. zvoleného) obhajcu a nemal ho, prípadne i doplniť dokazovanie v potrebnom rozsahu a vysporiadať sa i s námietkou obžalovaného, že sa nemohol zúčastniť hlavného pojednávania napriek tomu, že o to

výslovne nežiadal, tak, aby bolo u obžalovaného v plnej miere zachované jeho právo na obhajobu. Následne bude povinnosťou odvolacieho súdu opätovne vyhodnotiť skutkový stav a rozhodnúť o vine či nevine obžalovaného a v prípade uznania viny uložiť zákonný a spravodlivý trest (i s ohľadom na iné odsúdenia, ktoré môžu mať relevanciu vo vzťahu k ukladaniu prípadného súhrnného trestu). Zároveň bude povinnosťou prvostupňového súdu vysporiadať sa i s ostatnými námietkami obhajoby uvedenými v odôvodnení odvolania.

Vo vzťahu k obžalovaným H. E. a K. G. odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok iba čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, pričom vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným bude úlohou prvostupňového súdu pripojiť si všetky relevantné spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení jednotlivých obžalovaných, ktoré môžu mať vplyv na ukládanie trestov jednotlivým obžalovaným, tieto na hlavnom pojednávaní riadne oboznámiť a následne uložiť zákonné a spravodlivé tresty.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.